

Wet van 24 december 1984, houdende vaststelling van het Arbeidsadviescollege (Wet Arbeidsadviescollege (S.B.1984, no. 105, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2016, no. 145), **bijgewerkt door SRiS t/m S.B. 2016, 145.**

In overweging genomen hebbende, dat het, ter optimalisering van het overleg tussen de overheid, en de organisaties van werkgevers en werknemers inzake beleidsaangelegenheden op het terrein van de arbeid, noodzakelijk is een tripartite advies college in te stellen;

Heeft, na goedkeuring door het Militair Gezag en de Raad van Ministers, vastgesteld de onderstaande wet.

HOOFDSTUK I

Het Arbeidsadviescollege

Artikel 1

1. Er is een tripartite adviesorgaan, het „Arbeidsadviescollege", waarin zitting hebben vertegenwoordigers van de overheid, en de organisaties van werkgevers en werknemers, hierna te noemen „het College".
2. Het College brengt hetzij op verzoek hetzij uit eigen beweging advies uit aan de Minister belast met arbeidszaken, hierna te noemen „de Minister" over beleidsaangelegenheden op het terrein van de arbeid.

Taak

Artikel 2

1. Het College heeft in het algemeen tot taak:
het adviseren inzake de voorbereidingen de uitvoering van het overheidsbeleid inzake arbeidsaangelegenheden, in de ruimste zin des woords.
2. In het bijzonder heeft het College tot taak:
 - a. de opvattingen inzake arbeidsaangelegenheden van de organisaties van werkgevers en werknemers, alsmede van de overheid te coördineren, in verband met het uitoefenen van zijn adviestaak als bedoeld in het vorige lid;
 - b. het adviseren inzake de voorbereiding en totstandkoming van wettelijke regelingen inzake de arbeid, alsmede het adviseren inzake overige aangelegenheden betreffende de arbeidsverhoudingen;
 - c. de Minister kan, na het College gehoord te hebben, dit College met andere bijzondere taken in verband met zijn adviestaak, als bedoeld in lid 1 belasten.

Artikel 3

1. Indien het College voornemens is de Minister uit eigen beweging te adviseren, stelt het de Minister daarvan zo spoedig mogelijk in kennis.
2. Ter voorbereiding van de door het College uit te brengen adviezen, **kan het College commissies instellen**, waarvan ook niet-leden van het College deel kunnen uitmaken.
3. Het bij of krachtens deze wet bepaalde ten aanzien van samenstelling, inrichting en werkwijze van het College is van overeenkomstige toepassing op genoemde commissies.

Samenstelling, benoeming en ontslag.

Artikel 4¹

1. Het College is samengesteld uit 4 vertegenwoordigers van de overheid, en een gelijk aantal van zowel de organisaties van werkgevers als van werknemers, alsmede een onafhankelijke voorzitter.
2. De leden van het College worden door de Minister benoemd.
De vertegenwoordigers van de organisaties van werkgevers en werknemers worden benoemd op voordracht van de door hen vertegenwoordigde organisatie. Voor ieder lid kan een plaatsvervangend lid worden benoemd overeenkomstig het indit lid bepaalde.
3. De voorzitter, plaatsvervangende voorzitter, leden en de plaatsvervangende leden van het College worden door de Minister ontslagen:
 - a. eigen verzoek;
 - b. voor wat betreft de vertegenwoordigers van het ministerie belast met arbeidsaangelegenheden, op initiatief van de Minister als bedoeld in artikel 1, onder lid 2, middels een met redenen omkleed besluit;
 - c. voor wat betreft overige vertegenwoordigers van de overheid op verzoek van hun Minister;
 - d. voor wat betreft de vertegenwoordigers van werknemers en werkgevers op verzoek van de door hen vertegenwoordigde organisatie;
 - e. op een met redenen omkleed verzoek van de meerderheid van de leden van het College.
4. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter worden benoemd na verkregen goedkeuring van de Raad van Ministers. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter zijn na afloop van een zittingsperiode eenmaal herbenoembaar.
5. De voordracht, als bedoeld in het vorige lid, vindt plaats na overleg met de door hen vertegenwoordigde ministeries en besturen van de door hen vertegenwoordigde organisatie in het college.

¹ S.B. 2016, no. 145

6. Aan het College worden bij beschikking van de Minister een secretaris, een plaatsvervangende secretaris en een notulist toegevoegd, mede belast met de zorg voor het administratief beheer van het College.
7. De samenstelling, inrichting en werkwijze van het College worden **nader geregeld bij Staatsbesluit**.
8. Van het bepaalde in lid 4 kan slechts worden afgeweken indien alle in het College vertegenwoordigde organisaties, voor het verstrijken van de tweede zittingsperiode van een voorzitter of plaatsvervangend voorzitter, unaniem aan de minister te kennen geven om in het belang een, vlotte voorzetting van de werkzaamheden, voorstander te zijn van herbenoeming van de zittende voorzitter en plaatsvervangend voorzitter. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter zijn maximaal drie maal achtereenvolgend te benoemen in de betreffende functies.

Artikel 5²

1. De leden van het College worden benoemd voor de tijd van twee jaren. Zij zijn op voordracht van de betreffende organisatie onmiddellijk herbenoembaar, voorzover het betreft de organisaties van werkgevers en werknemers.
2. In geval van een tussentijdse vacature van een lid van het College, benoemt de Minister zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen 2 maanden een nieuw lid, voor de resterende duur van de zittingsperiode, overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 lid 2.

Werkwijze

Artikel 6³

1. Adviezen van het College worden zo veel mogelijk per bedrijfstak uitgebracht.
2. Indien de Minister het voornemen heeft tot de voorbereiding van wettelijke regelingen op het terrein van de arbeid, wordt het College zo spoedig mogelijk schriftelijk daarvan in kennis gesteld.
3. De Minister doet geen voorstellen ten aanzien van wettelijke regelingen als bedoeld in lid 2, dan nadat het advies ter zake van het College is overwogen. Indien de Minister afwijkt van het advies van het College, wordt het College binnen 30 dagen schriftelijk in kennis gesteld van de beweegredenen.

²S.B. 2016, no. 145

³S.B. 2016, no. 145

Artikel 7

1. Het College brengt schriftelijk advies uit bij gewone meerderheid van stemmen op een vergadering waarbij alle partijen aanwezig zijn. Indien een minderheid van het College dit heeft verzocht, kan een minderheidsadvies worden toegevoegd.
2. Indien de Minister om advies heeft verzocht, brengt het College advies uit binnen 30 dagen na ontvangst van het daartoe strekkende schriftelijk verzoek. Op verzoek van het College kan deze termijn met ten hoogste twee maal dertig dagen worden verlengd.
3. Indien het College binnen de in het vorige lid vastgestelde termijn geen advies heeft uitgebracht, beslist de Minister zelfstandig.

Artikel 8

1. Het College vergadert tenminste eenmaal per maand, en voorts zo dikwijls als de Minister of de voorzitter zulks nodig acht, of op verzoek van tenminste vier van de leden.
2. De oproeping tot een vergadering vindt schriftelijk plaats, tenminste 7 dagen voor de vergadering, met vermelding van de datum, plaats, tijd en agenda, behoudens in gevallen van spoedeisende aard.

Artikel 9

1. Een uitgebracht advies is niet voor herziening vatbaar, tenzij nieuwe feiten en omstandigheden bekend worden op grond waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat, indien deze ten tijde van de besluitvorming bekend waren, een ander besluit zou zijn genomen.
2. Het College beslist of er van het voorgaande sprake is binnen 30 dagen na dagtekening van het desbetreffende advies.

Artikel 10

Een uitgebracht advies wordt namens het College ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

Artikel 11⁴

1. Het College kan met betrekking tot elke adviesaanvraag door de Minister een voorlopig advies uitbrengen, binnen 30 dagen na de adviesaanvraag. Indien het voorlopig advies niet binnen 30 dagen na zijn indiening wordt opgevolgd door een definitief advies, zal het voorlopig advies aangemerkt worden als het definitief advies.
2. Het College kan eveneens uit eigen beweging een voorlopig advies uitbrengen.

⁴S.B. 2016, no. 145

Artikel 12⁵

1. Nadat het College advies heeft uitgebracht, stelt de Minister het College zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis van het ingenomen standpunt.
2. De Minister kan terzake een uitgebracht advies het College om nader advies verzoeken.
Het bepaalde ten aanzien van een advies van het College is van overeenkomstige toepassing op een nader advies.

HOOFDSTUK II

Van de geldmiddelen

Artikel 13⁶

1. De kosten tot instandhouding van het College komen voor rekening van de Staat.
2. De vergoedingen van de voorzitter, plaatsvervangende voorzitter, secretaris, plaatsvervangende secretaris, leden, plaatsvervangende leden en notulist van het College worden door de Minister vastgesteld bij beschikking na goedkeuring van de Raad van Ministers.

Artikel 14⁷

Nadere regels betreffende het opstellen van de begroting worden vastgesteld bij beschikking van de Minister van Financiën.

Artikel 15⁸

1. Het algemeen toezicht op het College berust bij de Minister, die, met inachtneming van het bij of krachtens deze wet bepaalde, bevoegd is tot het geven van instructies voor de goede functionering van het College.
2. Het College stelt met betrekking tot zijn werkzaamheden een reglement van orde vast. Hiervan wordt een afschrift gezonden aan de Minister.

⁵S.B. 2016, no. 145

⁶S.B. 2016, no. 145

⁷S.B. 2016, no. 145

⁸S.B. 2016, no. 145

HOOFDSTUK III

Bevoegdheden

Artikel 16

Het College is bevoegd tot:

- a. het vragen van alle relevante inlichtingen, welke het College voor een juiste vervulling van zijn taak nodig oordeelt, aan overheidsinstanties, natuurlijke-, en rechtspersonen; deze zijn verplicht de verzochte inlichtingen te verstrekken;
- b. het oproepen ter verschijning voor het College van natuurlijke personen alsmede van vertegenwoordigers van overheidsinstanties en rechtspersonen, om door het College te worden gehoord. De opgeroepene is verplicht om voor het College te verschijnen.

HOOFDSTUK IV

Strafbepalingen

Artikel 17⁹

1. Degene die het College opzettelijk in zijn opgedragen werkzaamheden hindert of op enigerlei wijze belemmert in de uitvoering van de opgedragen taak, opzettelijk onjuiste inlichtingen verstrekt of inlichtingen verzwijgt dan wel het bepaalde in artikel 16 overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete in de vijfde categorie.
2. De in lid 1 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.
3. Indien een in lid 1 strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door een rechtspersoon, kan de strafvervolgning worden ingesteld en de straf uitgesproken tegen de in Suriname gevestigde leden van het bestuur of bij ontstentenis van die leden, tegen de vertegenwoordiger van de rechtspersoon in Suriname.
4. Het bepaalde onder lid 3 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van rechtspersonen, optredende als bestuurder of vertegenwoordiger van een andere rechtspersoon, dan wel van een natuurlijke persoon.
5. Geen straf wordt uitgesproken tegen het lid van het bestuur of tegen de vertegenwoordiger, van wie blijkt dat het feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 18¹⁰

Met de opsporing van de in artikel 17 strafbaar gestelde feiten, zijn behalve de bij artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen belast, de arbeidsinspecteurs als bedoeld in de Wet Arbeidsinspectie (S.B. 1983 No. 42), alsmede de door de Minister daartoe aangewezen ambtenaren.

⁹S.B. 2016, no. 145

¹⁰S.B. 2016, no. 145

Artikel 19

Onverminderd het bepaalde in deze wet, kunnen bij Staatsbesluit nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot het bij deze wet bepaalde.

Artikel 20¹¹

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Minister belast met arbeidsaangelegenheden is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 28ste november 2016

DESIRE D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 16^e december 2016
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM

¹¹S.B. 2016, no. 145

NOTA VAN TOELICHTING

Bij Wet Arbeidsadviescollege S.B. 1984, no. 105

Algemeen

Het onderhavige wet dient primair te worden gezien in het licht van de democratisering van de voorbereiding en uitvoering van het overheidsbeleid inzake arbeidsaangelegenheden, door participatie van de organisaties van werknemers en werkgevers in het besluitvormingsproces op het gebied van de arbeid, en introduceert een op tripartite basis samengesteld permanent overlegorgaan met als taak het adviseren van de Minister belast met arbeidszaken.

Het in deze wet bepaalde ten aanzien van de taak, samenstelling, werkwijze en bevoegdheden van het adviesorgaan, strekt tot een vorm van geïnstitutionaliseerd tripartite overleg met effectieveoverlegstructuren, waardoor met name een betere inbreng van de sociale partners in het wetgevingsproces kan worden gerealiseerd en het maatschappelijk draagvlak van de arbeidswetten wordt verbreed.

Voorts wordt met de instelling van het Arbeidsadviescollege voldaan aan enkele verplichtingen op grond van het in 1979 door Suriname geratificeerde ILO-Verdrag No. 144 betreffende tripartite raadplegingsprocedures ter bevordering van de tenuitvoerlegging van internationale arbeidsnormen. Genoemd Verdrag werd in 1976 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens de 61 e zitting. Hoofdbepaling van het Verdrag No. 144 en de bijbehorende aanbeveling No. 152 is, dat er een adequate overlegprocedure op nationaal niveau dient te bestaan, inzake onder andere voorstellen aan de nationale wetgever met betrekking tot implementatie van ILO-Verdragen en Aanbevelingen. Tevens is bij de naleving van enkele verplichtingen ingevolge het Statuut van de ILO consultatie van de „meest representatieve” organisaties van werkgevers en werknemers een vereiste.

Verder is in dit verband relevant de ILO-Aanbeveling no. 113 betreffende overleg en samenwerking tussen de overheid en werkgevers en werknemersorganisaties in de bedrijfstak en op nationaal niveau (44^e zitting Internationale Arbeidsconferentie, 1980).

Het ILO-Verdrag No. 144 (V.B. 1981 No. 25) trad voor Suriname in werking op 11 november 1980.

Een in 1968 ingestelde Commissie van Arbeid, samengesteld uit vertegenwoordigers van de vakbeweging en het georganiseerd bedrijfsleven, had onder meer tot taak het adviseren van de overheid. Genoemde Commissie functioneerde in een kader en is inmiddels niet meer actief.

De considerans geeft aan, dat het Arbeidsadviescollege is opgezet ter optimalisering van het driehoeksoverleg tussen de overheid en de organisaties van werkgevers en werknemers inzake beleidsaangelegenheden op het terrein van de arbeid. Ingevolge artikel 2 heeft het College onder meer tot taak om de Minister van Arbeid te adviseren inzake in te voeren wettelijke regelingen op het gebied van de Arbeid en overige specifieke arbeidsaangelegenheden.

De werkzaamheden van het Arbeidsadviescollege zijn derhalve niet beperkt tot het legislatief terrein.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1 regelt de instelling van het Arbeidsadviescollege. De samenstelling van het college wordt nader geregeld in ar-artikel 4. Met “organisaties van werkgevers en werknemers” wordt bedoeld op de bestaande centrale vakorganisaties: de progressieve Vakcentrale C-47, de Progressieve Werknemers Organisatie, het A.V.V.S. “De Moederbond”, de Centrale van Landsdienaren Organisaties, de Vereniging Surinaams Bedrijfsleven en de Associatie van Surinaamse Fabrikanten.

Eventueel toekomstige centrale organisaties van werkgevers en werknemers worden echter niet bijvoorbeeld uitgesloten van het Lidmaatschap van het College. In dat geval, en met inachtneming van artikel 4, lid 2, zal bij alle betrokken partijen geen twijfel dienen te bestaan t.a.v. de representativiteit.

Lid 2 bepaalt, dat het College adviseert aan de Minister op diens verzoek of uit eigen beweging. In het geval dat de Minister een adviesaanvraag doet, is het College verplicht tot het uitbrengen van advies, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7 leden 2 en 3.

Voorts wordt gewezen op artikel 6 leden 2 en 3, op grond waarvan de Minister bij elk voorstel van wetgeving verplicht is tot het voorafgaand inwinnen van advies.

Indien het College uit eigen beweging de Minister wenst te adviseren, dan dient de Minister hiervan zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis te worden gesteld ingevolge artikel 3 lid 1, zulks in verband met een tijdige beleidsafstemming.

Artikel 2 regelt de taakstelling van het College. Blijkens **lid 1** heeft de taak van het College betrekking op het totale beleidsterrein van de Minister van Arbeid, uiteindelijk ter beoordeling van de Minister. Mocht de Minister van oordeel zijn dat een advies hem – gedeeltelijk – niet regardeert, dan kan hij zo nodig in overleg treden met het desbetreffende departement.

Het bepaalde in **lid 2 onder a** geeft aan, dat de respectieve standpunten van de organisaties van werkgevers en werknemers binnen het College zo veel mogelijk in onderlinge overeenstemming moeten worden gebracht alvorens het College zijn adviesfunctie als bedoeld in lid 1 uitoefent.

Artikel 7 lid 1 geeft echter wel de mogelijkheid tot het uitbrengen van minderheidsadviezen.

Lid 2 onder b formaliseert de inspraak van de organisaties van werkgevers en werknemers in de voorbereidende fase van de totstandkoming van arbeidswetten. Tot dusver was er sprake van een niet gestructureerde vorm van consultatie van de sociale partners bij de voorbereiding van arbeidswetgeving. Teneinde een daadwerkelijke inspraak mogelijk te maken, beoogt de onderhavige wet middels een formele procedureregeling een adequate overlegstructuur in te bouwen.

Ingevolge artikel 3 **lid 2** kunnen werkcommissies worden ingesteld, waarbij deskundigen van buiten door het College kunnen worden ingeschakeld, indien daar de behoefte aan bestaat. Commissies kunnen ook worden ingesteld i.v.m. een efficiënte taakverdeling binnen het College, en hebben onder andere dezelfde bevoegdheden welke bij of krachtens deze wetaan het College worden verleend. Nadere regels t.a.v. commissies kunnen zo nodig worden gesteld bij Staatsbesluit o.g.v. artikel 4 lid 7 of artikel 19.

Artikel 4 lid 1. Van de overheidsvertegenwoordiging maken tenminste deel uit de hoofden van de afdelingen Arbeidsbescherming en Arbeidsverhoudingen. Genoemde Afdelingen zijn, met de Afdeling Arbeidsvoorzieningen, de hoofdafdelingen waarop de organisatie van het Directoraat Arbeid is gebaseerd.

Deze organisatiestructuur houdt verband met het in 1981 door Suriname geratificeerde ILO-Verdrag No. 150 betreffende de bestuurstaak op het gebied van de Arbeid.

De voorzitter is niet stemgerechtigd. Hij leidt de debatten en draagt zorg voor de orde en de naleving van het Reglement van Orde van het College. Hij verleent en ontnemt de leden het woord, brengt zaken in stemming en maakt het resultaat van de stemming bekend. Nadere regels ter zake kunnen worden gesteld bij het Reglement van Orde van het College.

Lid 2. De leden worden benoemd voor een zittingsperiode overeenkomstig artikel 5 lid 1.

Lid 3, onder c. het betreft hier een gewone meerderheid van het volledig aantal leden.

Het bepaalde in **lid 4** heeft betrekking op de goede voortgang van de werkzaamheden van het College i.v.m. eventuele verhindering e.d. van de voorzitter. Tevens wordt de herbenoembaarheid van de voorzitter geregeld.

Lid 6. De secretaris heeft de leiding over een secretariaat.

Het secretariaat is belast met de technisch-administratieve ondersteuning van het College. Het secretariaat wordt bemand door functionarissen van het Directoraat Arbeid, daartoe door de Minister aangewezen. De secretaris is als zodanig verantwoordelijk voor de goede functionering van het secretariaat.

Ingevolge **lid 7** dienen onder meer benoeming en ontslag van de leden, interne werkwijze en besluitvorming binnen het College nader te worden geregeld bij Staatsbesluit.

Artikel 5 lid 1. De zittingsperiode is om praktische redenen vastgesteld op twee jaar. De leden zijn na het verstrijken van deze periode telkens terstond herbenoembaar. De eerste zittingsdatum van het College wordt door de Minister vastgesteld.

Lid 2. Het nieuw benoemde lid treedt af op het tijdstip, waarop het lid in wiens plaats het is benoemd moest aftreden.

De resterende zittingsperiode wordt derhalve door het nieuw benoemde lid afgemaakt. Het betreft hier de plaatsvervangende leden, benoemd ingevolge artikel 4 lid 2.

Artikel 6 lid 1 geeft aan, dat bij het uitbrengen van advies het College zoveel mogelijk dient te letten op de belangen van de verschillende economische sectoren – of vergelijkbare sectoren – mede bepaald door de aard van het advies.

Tevens kan de Minister bij zijn adviesaanvraag het College verzoeken rekening te houden met de gevolgen van een voorgenomen maatregel voor de afzonderlijke bedrijfstakken (De gangbare indeling in bedrijfstakken is gebaseerd op de International Standard of Industrial Classification of All Economic Activities (I.S.I.C.)).

Artikel 6 lid 2 betreft een kernbepaling en regelt de inspraak van de organisaties van werkgevers en werknemers bij de voorbereiding van wetgeving. Het is van belang, dat het College in een zo vroeg mogelijke fase bij de besluitvorming wordt betrokken en daarop een reële invloed kan uitoefenen.

Met het „voornemen” wordt bedoeld een enigszins geconcretiseerd besluit van de Minister m.b.t. voorgenomen wetgeving.

Lid 3 impliceert dat de Minister een uitgebracht advies eerst aan een grondige studie dient te onderwerpen, alvorens het betreffende wetsvoorstel ter goedkeuring aan de wetgever wordt voorgelegd. Een advies is niet bindend; echter dient de Minister schriftelijk te motiveren om welke redenen een uitgebracht advies eventueel niet wordt opgenomen. Deze bepaling is een complement op lid 2.

Artikel 7 lid 1. Met gewone minderheid van stemmen wordt bedoeld op een gewone meerderheid der leden van het College.

De verdere regeling van de besluitvorming dient te gebeuren bij Staatsbesluit krachtens artikel 4 lid 7, eventueel aangevuld door het Reglement van Orde als bedoeld in artikel 15, lid 2.

Lid 2. Het College dient zo spoedig mogelijk, binnen de termijn van dertig dagen, advies uit te brengen.

Op verzoek van het College kan deze termijn ten hoogste tweemaal worden verlengd met dien verstande, dat elke verlenging voor maximaal 30 dagen kan worden verleend.

Artikel 11 lid 1. Bij het uitbrengen van een advies kan het zich voordoen, dat een bijzondere studie moet worden gemaakt, of dat een deel-advies is afgerond, en dat het College hier bekendheid aan wenst te geven middels een voorlopig advies.

Naar aanleiding van een voorlopig advies kan de Minister zijn adviesaanvraag handhaven of eventueel intrekken en in gewijzigde vorm opnieuw indienen. In het laatste geval begint een nieuwe termijn van 30 dagen te lopen.

Artikel 12 lid 1 en artikel 6 lid 3, tweede zinsnede, hebben dezelfde strekking. Verwezen wordt naar de toelichting op artikel 6 lid 3.

Lid 2. In het advies kunnen onduidelijkheden voorkomen, of er kan sprake zijn van andere redenen op grond waarvan een nader advies gewenst is. Lid 2 voorziet hierin.

Artikel 13 lid 1. Aangezien het College een door de overheid in het leven geroepen publiekrechtelijke instelling is, worden de kosten gedragen door de Staat.

Artikel 15 draagt het algemeen toezicht in verband met de goede functionering van het College op aan de Minister, waartoe door hem instructies kunnen worden gegeven, met inachtneming van de bepalingen van deze wet.

Artikel 16 regelt onder a. en b. de informatie- en verschijningsplicht voor de betrokken personen of instanties.

Gelet op de termijn van dertig dagen waarbinnen het College advies dient uit te brengen is het van belang, dat de verzochte inlichtingen zo spoedig mogelijk aan het College worden verstrekt. In geval van het niet spoedig verstrekken van informatie, kan onder omstandigheden artikel 17 lid 1 van toepassing zijn.

De strafbepaling van **artikel 17 lid 1** stelt het vereiste van opzet.

Artikel 18. Artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering regelt de algemene opsporingsbevoegdheid van met name de ambtenaren van politie.

Indien daar de behoefte aan bestaat, kan de Minister bijzondere functionarissen belasten met de opsporing van de ingevolge deze wet strafbaar gestelde feiten.

(Bij Decreet 5A (S.B. 1983 No. 33) werd de algemene opsporingsbevoegdheid van de Militaire Politie verlengd tot 1 januari 1985).

Indien daar de behoefte aan bestaat, kan de Minister bijzondere funktionarissen belasten met de opsporing van de ingevolge dit Decreet strafbaar gestelde feiten.

De Minister van Arbeid,
Sociale Zaken en
Volkshuisvesting,

S.F. GILDS.

**WET van 28 november 2016, houdende wijziging van het Decreet
Arbeidsadviescollege (S.B. 1984, no. 105).**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen gedeelte

Het Arbeidsadviescollege heeft vanaf zijn instelling in 1984 zijn nut en bestaansrecht bewezen, bij het in stand houden van goede arbeidsverhoudingen tussen de sociale partners op het arbeidsveld.

Voor de verdere instandhouding van bedoelde verhoudingen is het noodzakelijk gebleken de wetgeving terzake meer af te stemmen op de hedendaagse realiteit. Er is nu expliciet in de wet opgenomen dat de voorzitter een onafhankelijke persoon dient te zijn die niet gelieerd moet zijn aan het bedrijfsleven of aan de vakbeweging. Ook het feit dat de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter terstond herbenoembaar zijn zal in de praktijk zorgen voor een vlotte voortzetting van de activiteiten van het college.

In voorgaande gevallen was het zo dat er om de 4 jaren uitgekeken moest worden naar een geschikte kandidaat die nog gedragen moest worden door de partners alvorens over te kunnen gaan tot benoeming.

Artikelsgewijs

In de Nota van Toelichting van het decreet Arbeidsadviescollege is aangegeven dat het hoofd Arbeidsbescherming, nu hoofd Arbeidsinspectie en het hoofd Arbeidsverhoudingen, nu onderdirecteur Juridische en Internationale Zaken, qualitate qua zitting moeten hebben in het college en een van deze twee functionarissen, werd volgens gebruik aangewezen als de plaatsvervangend Voorzitter.

De minister zal met betrekking tot artikel 4 lid 1 bij het benoemen van de plaatsvervangende voorzitter een roulatiesysteem hanteren tussen de Onderdirecteur Juridische en Internationale Zaken en het hoofd van de Arbeidsinspectie. Deze functionarissen, die uit hoofde van hun hoedanigheid worden benoemd, worden om de ene zittingsperiode aangesteld.

In artikel 4 lid 1 vindt de wettelijke verankering van de onafhankelijkheid van de voorzitter van het College plaats, waarbij de wet in overeenstemming wordt gebracht met de decennialange praktijk. Bij de bepaling van de onafhankelijkheid zal de Minister als volgt te werk gaan. Primair zal hij zich ervan vergewissen dat deze kandidaat geen formeel bestuurslid of een ander vertegenwoordigende functie heeft binnen de vakbeweging of het bedrijfsleven. De kandidaat dient voorts geen functie te bekleden binnen de overheid. Verder gaat de minister op basis van de feiten en omstandigheden na of het bezwaarlijk zou zijn, vanwege activiteiten een of andere functies die de kandidaat bekleedt of heeft bekleed, om deze kandidaat te benoemen.

In artikel 4 lid 2 wordt nu de beleidsvrijheid van de Minister geïntroduceerd om te beoordelen of plaatsvervangers zullen worden benoemd voor de leden of niet ('kan' i.p.v. 'zal', derde volzin).

Met betrekking tot artikel 4 lid 3 sub b. is uit de praktijk de noodzaak gebleken om het ontslag van vertegenwoordigers van de overheid vast te leggen, omdat de wijze waarop dat moest geschieden niet opgenomen stond in het Decreet. De minister benoemt en ontslaat vertegenwoordigers van het ministerie belast met arbeidsaangelegenheden en de overige vertegenwoordigers van de overheid op verzoek van hun minister

De bedoeling is dat de minister op basis van agenda, de aanhangige nog niet afgehandelde agendapunten, de te verwachte op te brengen thema's en punten om de toekomstige periode en de problematiek op het gebied van arbeid, besluit of hij de volledige ruimte om vier vertegenwoordigers in te vullen, zal gebruiken of hij ruimte zal laten voor additionele participatie van vertegenwoordigers van één of meer ministeries. Regelmatig wordt het ministerie belast met wetgeving-technische zaken (Justitie en Politie) uitgenodigd om kandidaat leden voort te dragen, bijvoorbeeld wanneer het verwachten is dat wetgevingsvoorstellen aan het College zullen worden gepresenteerd.

Artikel 4 lid 4 van het decreet Arbeidsadviescollege bracht met zich mee dat genoemde functionarissen in feite slechts 1 keer herbenoemd konden worden en het gebruik dat zij als plaatsvervangend voorzitter moesten aanzitten in gedrang kwam.

Bij artikel 4 lid 5 vindt nu bij de voordracht tot tussentijdse toetreding overleg met de betreffende voordragende organisaties plaats i.p.v. de leden van het college. De secretaris van het college heeft nu formeel een plaatsvervanger en met de wijziging van artikel 4 lid 6 wordt ook de positie van de notulist geformaliseerd. Gebleken is dat bij een tussentijdse vacature de periode van dertig, dagen niet haalbaar is en is de periode waarbinnen voor vervanging zorggedragen, moet worden verruimd naar maximaal twee maanden.

Het nieuwe artikel 4 lid 8 heeft de bedoeling om vanwege praktische overwegingen in de voorkomende gevallen mogelijk te maken dat voorzitters en plaatsvervangende voorzitters meer dan één keer terstond kunnen worden benoemd. Van het gevoelen om de voorzitter of de plaatsvervangende voorzitter te herbenoemen wordt door de partijen in het college mededeling aan de Minister gedaan slechts voor het verstrijken van de tweede zittingsperiode. Het opeenvolgend benoemen van dezelfde persoon is immers beperkt tot drie keren.

De ruimte voor de tussentijdse invulling van een vacature bij het uitvallen van een lid in artikel 5 lid 2 wordt, rekening houdend met de praktijk van 1 maand verruimd naar 2 maanden. Dit om partijen ruimte te geven om na goed overleg een ander lid voor het Arbeidsadviescollege, voort te dragen. In de tussentijd dient het betreffende plaatsvervangend lid, het lid dat is uitgevallen te vervangen zodat de werkzaamheden van het College vlot worden uitgevoerd.

De aanpassing van artikel 6 is van redactionele aard terwijl aan de strekking en bedoeling van het artikel niets wijzigt.

De minister zal in verband met artikel 7 lid 3 niet overgaan om zelfstandig te handelen voordat hij een rappelschrijven heeft gestuurd naar het Arbeidsadviescollege voor verstrijken van in de wet genoemde deadlines, om het college op te roepen zich alsnog uit te spreken omtrent het te geven advies.

Verder is er in artikel 13 lid 2 een verruiming een aanvulling van de vergoedingsregeling waarbij alle relevante functies nu worden meegenomen.

Met deze wijziging van artikel 18 ligt de opsporingsbevoegdheid voor de in artikel 17 strafbaar gestelde feiten niet meer bij de Militaire Politie, maar bij de in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, de arbeidsinspecteurs als bedoeld in de Wet Arbeidsinspectie, alsmede de door de Minister daartoe aangewezen ambtenaren.

Paramaribo, 28 november 2016,

DESIRÉ D.BOUTERSE